

Άρθρο Παναγιώ τας Δριτσέλη

Με την πρόταση δυσπιστίας να έχει τραυματίσει βαριά την κυβέρνηση, παρατηρούμε τις τελευταίες ημέρες, έντονα σημάδια διάλυσης του δικομματικού στρατοπέδου. Βλέπουμε κυβερνητικούς βουλευτές, να ανακοινώνουν «αντάρτικα», να «αναπολούν» τις «μέρες που οι νεοναζί καθάριζαν αντί για τους ίδιους», να δηλώνουν ότι το «διαζύγιο» με την ΔΗΜΑΡ, ήταν τελικά ένα «καυγαδάκι» της κατά τα άλλα αγαπημένης «μνημονιακής οικογένειας» και διάφορα τέτοια αξιοπερίεργα.

Την ίδια στιγμή η κυβέρνηση διστάζει να φανερώσει τα σχέδιά της για τέσσερα πολύ σοβαρά θέματα. Ανασκουμπώνεται συνεχώς για τον φόρο στα ακίνητα, για τους πλειστηριασμούς, για τις νέες απολύσεις και βέβαια για τα νέα μέτρα του προϋπολογισμού, ενώ επιχειρεί να κερδίσει χρόνο προσποιούμενη ότι «μαλώνει» με τους δανειστές. Στην πραγματικότητα, όσο και αν επιθυμεί διακαώς να τελειώνει με την νέα αυτή αρπαγή του κοινωνικού πλούτου, ξέρει ότι θίγει πλέον, ακόμα και τον σκληρό πυρήνα των πάλαι ποτέ ψηφοφόρων της.

Η συντονισμένη προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ κατά την πρόσφατη πρόταση δυσπιστίας πλήγωσε καίρια την κυβέρνηση. Εμφανώς ξαφνιασμένα τα κυβερνητικά στελέχη αρχικά δήλωναν ότι το «κυβερνητικό στρατόπεδο είναι αρραγές», έπειτα με δακρύβρεχτο ύφος ότι «η πρόταση μομφής αποτελεί μαχαιριά για την χώρα», ύστερα ότι «πρόκειται για ιδέες που ήρθαν από το Τέξας», για να καταλήξουν σε ευτράπελα τύπου «γιατί τώρα και όχι όταν θα ψηφίζουμε για τον προϋπολογισμό;», αγνοώντας προφανώς ότι η ψήφιση του προϋπολογισμού αποτελεί θεσμικά ψήφο εμπιστοσύνης ή δυσπιστίας προς κάθε κυβέρνηση. Κανείς δεν θέλησε να κατανοήσει ότι η πρόταση δυσπιστίας ήταν εφ' όλης της ύλης και ότι πρόκειται για αμιγώς κοινωνικό αίτημα. Κανείς δεν παραδέχτηκε ότι η κοινωνία ζητά επιτακτικά προσφυγή στην λαϊκή ετυμηγορία. Όμως, η οριακή κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία διασφαλίστηκε κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή, καταδεικνύει του λόγου το αληθές. Οι τοποθετήσεις της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κάλυψαν όλο το φάσμα των οικονομικών και κοινωνικών ζητημάτων που ταλανίζουν τους πολίτες της χώρας. Με μεθοδική ανάλυση σε όλα τα επίπεδα, έγινε απόλυτα κατανοητό ότι το κυβερνητικό "success story" είναι κενό περιεχομένου, ενώ ακόμα και οι δύο αρχηγοί – συνεταίροι,

εμφανώς αμήχανοι, προτίμησαν να χυδαιολογήσουν παρά να απαντήσουν στα δομημένα επιχειρήματα της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ με ενισχυμένη κοινωνική δυναμική, μάχεται τώρα για την αποτροπή των νέων μέτρων, σε όλα τα επίπεδα. Η προστασία της κατοικίας, της περιουσίας και της εργασίας των πολιτών αποτελεί τον πρώτο στόχο. Το νέο μνημονιακό «πακέτο» είναι το σκληρότερο από όλα τα προηγούμενα. Όσο και αν επιχειρείται η άμβλυνση των εντυπώσεων με τις ρητορικές περί «επίτευξης των στόχων», κανένας δεν πείθεται. Ακόμα και οι πλέον μνημονιακοί υπουργοί δεν πιστεύουν πια, σε αυτά που με στόμφο δηλώνουν.

Στο πλαίσιο αυτό, η στήριξη του αγώνα δημοκρατικής ανατροπής της μνημονιακής κυβέρνησης, αποτελεί μονόδρομο για ολόκληρη την κοινωνία. Η δημοκρατική διέξοδος είναι η μόνη απάντηση στην κυβερνητική βία και τον κοινωνικό αυτοματισμό. Στο πλαίσιο αυτό, ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεχίσει να συνδυάζει την αντιπολίτευση θέσεων και προτάσεων εντός Βουλής, με την πάλη για δικαιοσύνη και τους κοινωνικούς αγώνες εκτός Βουλής. Μόνο με συντονισμένη προσπάθεια, εντός και εκτός κοινοβουλίου, η απαλλαγή από τα μνημόνια είναι εφικτή.